

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/122/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8108209223
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8108209223.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v spore žalobcu PEhAES, a.s., so sídlom Bardejovská 15, 080 06 Ľubotice, IČO: 00 155 764, právne zastúpený JUDr. Martinou Kožárovou Jenčovou, advokátkou so sídlom Slovenská 69, 080 01 Prešov, proti žalovaným 1./ F.. Z. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. 3, XXX XX K., právne zastúpený JUDr. Františkom Komkom, advokátom so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov 2./ K.. H. I., U., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. 1, XXX XX K., právne zastúpená JUDr. Dášou Komkovou, advokátkou so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, o určenie vlastníckeho práva, vypratanie bytu a náhradu škody, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 13C 119/2008-270 zo dňa 24. júna 2016, takto jednohlasne

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„Žalobu z a m i e t a .

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému v 1. rade trovy konania na účet právneho zástupcu žalovaného v 1. rade v rozsahu 100 %.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému v 2. rade trovy konania na účet právneho zástupcu žalovaného 2. rade v rozsahu 100 %.“

2. Žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 21.04.2008, v zmysle jej zmeny zo dňa 03.09.2012 sa žalobca domáhal toho, aby súd určil, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností bližšie špecifikovaných v podaní žalobcu zo dňa 03.09.2012 a aby súd zaviazal žalobcu na vrátenie zaplatenej kúpnej ceny (150.000 Sk) žalovaným a žalovanými na vypratanie nehnuteľností bližšie špecifikovaných podaní žalobcu zo dňa 03.09.2012 a na zaplatenie sumy 6.373,23 Eur titulom bezdôvodného obohatenia. Svoj návrh odôvodnil tým, že medzi stranami sporu bola dňa 11.03.2002 uzatvorená Zmluva o prevode vlastníctva nehnuteľností (ďalej len „Kúpna zmluva“), predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam bližšie špecifikovaných v podaní žalobcu zo dňa 03.09.2012, pričom vklad vlastníckeho práva k uvedeným nehnuteľnostiam bol povolený dňa 24.07.2002. Podľa čl. 8 Kúpnej zmluvy, bola dohodnutá kúpna cena vo výške 351.874 Sk, ktorú mali žalovaní ako kupujúci splatiť najneskôr do 3 rokov odo dňa uzatvorenia tejto zmluvy a to v mesačných splátkach po 9.775 Sk. V čl. 9 bolo dohodnuté, že v prípade ak sa kupujúci (t.j. žalovaní) dostanú do omeškania s platením dohodnutej mesačnej splátky po dobu viac ako 2 mesiacov odo dňa splatnosti, zmluvné strany súhlasia so zrušením platnosti tejto zmluvy a táto sa stane neplatnou. Žalobca tiež poukázal na ustanovenia § 48 a § 517 odsek 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), upravujúce odstúpenie od zmluvy. Nakoľko boli žalovaní v omeškaní so splácaním kúpnej ceny, výzvou

označenou ako upomienka zo dňa 01.12.2003 (č.l. 19) vyzval žalobca žalovaných na úhradu dlžnej sumy. Podaním zo dňa 07.12.2005 označeným ako upomienka (č.l. 171 a č.l. 173) vyzval žalobca žalovaných na uhradenie dlžnej pohľadávky v lehote 5 dní od doručenia daného podania. Podaním zo dňa 10.03.2008 (doručené žalovanému v 1./rade dňa 09.04.2008 a žalovanej v 2./rade dňa 01.04.2008) žalobca odstúpil od Kúpnej zmluvy.

3. Súd prvej inštancie rozsudkom sp. zn. 13C/119/2008-207 zo dňa 26.06.2013, žalobu zamietol. Rozhodnutie odôvodnil tým, že právo odstúpiť od zmluvy je majetkovým právom, ktoré sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe začínajúcej odvtedy, odkedy bolo možné právo vykonať po prvý raz. Žalobca mohol svoje právo odstúpiť od zmluvy využiť prvýkrát 22.08.2003 (nakoľko sa žalovaní dostali do omeškania počnúc od 21.08.2003) a teda trojročná premlčacia doba uplynula 22.08.2006. Keďže žalobca od zmluvy odstúpil podaním z 10.03.2008 doručeným žalovaným 01.04.2008 a 08.04.2008, bolo podľa názoru prvoinštančného súdu jeho právo premlčané. Keďže zmluva medzi účastníkmi je platná a nebolo od nej odstúpené, nebolo možné ani priznať žalobcovi právo na vydanie bezdôvodného obohatenia.

4. Krajský súd v Prešove ako súdu odvolací uznesením sp. zn. 8Co/160/2013-230 zo dňa 26.06.2014 zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Rozsudok vyhodnotil ako nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov. Z odôvodnenia rozhodnutia nebolo možné zistiť, prečo považoval za rozhodujúce uvedenie dôvodov v písomnom odstúpení od zmluvy so záverom o viazanosti týmito dôvodmi. Žalobca tak nemal možnosť zaujať stanovisko k neexistujúcej úvahe súdu prvej inštancie týkajúcej sa aplikácie ustanovenia § 517 Občianskeho zákonníka v súvislosti so vznesenou námietkou premlčania na danú vec.

5. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom sp. zn. 13C/119/2008-270 zo dňa 24.06.2016 žalobu zamietol a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania žalovaným. Vzhľadom na určovací charakter žaloby sa prioritne zaoberal otázkou nalievavého právneho záujmu na žiadanom určení pričom ho považoval za daný. Súhlasil so záverom, že odstúpenie od zmluvy z jedného dôvodu nevyklučuje zároveň možnosť odstúpenia od zmluvy z iného dôvodu, ktorý je daný. K jednostrannému odstúpeniu od zmluvy môže dôjsť len za splnenia určitých presne vymedzených podmienok, a musí sa posudzovať celkom striktnie. Hoci to zákon výslovne nevyžaduje, dôvod odstúpenia od zmluvy musí byť v tomto prejave vôle (v odstúpení) aj vyjadrení. Ak sa uplatňuje právo z konkrétneho právneho dôvodu, nemôže v ňom byť zároveň zahrnuté uplatnenie iného práva z iného právneho dôvodu, ktorý v uplatnenom právnom dôvode nie je daný. V danom prípade žalobca od zmluvy odstupoval podľa čl. 9 odsek 4 Kúpnej zmluvy. Právo na odstúpenie od kúpnej zmluvy sa premlčuje v trojročnej premlčacej dobe a keďže sa žalovaný prvýkrát dostali do omeškania dňa 21.09.2003, trojročná premlčacia doba uplynula 21.09.2006. K rovnakému záveru by súd prvej inštancie dospel aj v prípade, ak by odstúpenie od zmluvy posudzoval podľa práva veriteľa odstúpiť od zmluvy v zmysle ustanovenia § 517 odsek 1 Občianskeho zákonníka, ktoré sa taktiež premlčuje po 3 rokoch odo dňa, kedy sa mohlo vykonať po prvý raz. Predpokladom odstúpenia od zmluvy v zmysle tohto ustanovenia je však omeškanie dlžníka, a skutočnosť, že svoj dlh nesplnil ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom. Ustanovenie o dodatočnej primeranej lehote je pritom relatívne neurčitým ustanovením. Poskytnutie dodatočnej primeranej lehoty bez ďalšieho (bez obojstrannej dohody) nespôsobuje jednostrannú zmenu v obsahu záväzku, teda ani predĺženie lehoty na plnenie, a tým ani predĺženie premlčacej doby, a ako také nemá ani majetkovú povahu. Poskytnutie dodatočnej lehoty navyše nie je právom, ale len povinnosťou veriteľa pred odstúpením od zmluvy, žiadne len z tohto titulu vyplývajúce majetkové právo nemožno uplatniť na súde. Preto dospel k záveru, že nemožno súhlasiť s názorom, že pre poskytnutie dodatočnej lehoty na plnenie plynie samostatná premlčacia doba, a po jej poskytnutí a márnom uplynutí plynie veriteľovi ďalšia samostatná premlčacia doba pre odstúpenie od zmluvy. K námietke žalobcu o tom, že uplatnenie námietky premlčania zo strany žalovaných je v rozpore s dobrými mravmi a nemalo by požívať právnu ochranu poukázal na to, že žalobca bol už v priebehu predchádzajúcich konaní oboznámený s neochotou žalovaných zaplatiť kúpnu cenu, a na ochranu svojich práv mohol a mal zvoliť a uplatniť vhodné právne prostriedky.

6. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie alternatívne aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 111/2008, kde Najvyšší súd konštatuje, že Občiansky zákonník v ustanovení § 48 ale ani v žiadnom inom ustanovení neurčuje povinnosť, aby obsahom právneho úkonu odstúpenia od zmluvy

bolo aj uvedenie dôvodu odstúpenia. Prípadné uvedenie dôvodov odstúpenia v písomnom odstúpení od zmluvy neznamena viazanosť týmito dôvodmi. Neexistencia dôvodov odstúpenia preto nevyklučuje platnosť odstúpenia z iných skutočne existujúcich dôvodov. V donom prípade sa žalobca domáhal toho, aby jeho odstúpenie od zmluvy bolo posúdené aj s poukazom na ustanovenie § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka. Je pravdou, že rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 111/2008 nebol publikovaný v Zbierke rozhodnutí a stanovísk NS SR, avšak rešpektovanie tzv. konštantnej judikatúry súdmi je potrebné vidieť z pohľadu princípu predvídateľnosti práva. Zároveň je právne významné, že na uvedený rozsudok poukázal aj Krajský súd v Prešove vo svojom uznesení sp. zn. 8Co/160/2012. Tvrdí (s poukazom na závery rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33 Odo 633/2003), že k tomu, aby v dôsledku omeškania dlžníka mohol veriteľ podľa ustanovenia § 517 odsek 1 Občianskeho zákonníka odstúpiť od zmluvy, musí voči dlžníkovi učiniť jednostranné právne úkony, a to poskytnutie dodatočnej lehoty a následne samotné odstúpenie od zmluvy, pričom každý z týchto úkonov sa premlčuje v samostatnej 3 - ročnej lehote. V zmysle ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka premlčacia lehota plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvýkrát. Predpokladom pre odstúpenie od zmluvy je jednak omeškanie dlžníka a jednak poskytnutie dodatočnej primeranej lehoty. Až márne uplynutie dodatočnej lehoty predstavuje zákonný dôvod na odstúpenie od zmluvy. Žalobca nesúhlasí ani s výrokom o trovách konania.

7. K odvolaniu podala vyjadrenie žalovaná v 2./ rade. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdil. Uviedla, že námietky odstúpenia od zmluvy boli viackrát právne vyhodnotené samotným súdom v predchádzajúcich konaniach. Žalobca poukázal, že vystavil faktúru na zaplatenie zvyšku kúpnej ceny, čo je nový argument. Žalobcovi nič nebránilo uplatniť si svoje právo z neuhradenej faktúry v trojročnej premlčacej lehote. Ustanovenie § 517 Občianskeho zákonníka je všeobecným ustanovením záväzkového práva a možno ho použiť pre jednotlivé typy zmlúv iba vtedy, keď chýba osobitná úprava. V prípade kúpnej zmluvy sú práva a povinnosti jej účastníkov upravené v ustanovení § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom právo na odstúpenie od platnej zmluvy na základe ustanovenia § 48 odsek 1 Občianskeho zákonníka alebo iného zákona má oprávnený účastník najmä vtedy, ak ide o vadu, ktorá robí vec neupotrebitelnou. Nesplnenie záväzku kupujúceho zaplatiť predávajúcemu dojednanú kúpnu cenu nemá za následok neplatnosť, prípadne možnosť zrušenia kúpnej zmluvy v dôsledku odstúpenia od nej, pretože je iba dôvodom na vymáhanie nesplneného záväzku.

8. K vyjadreniu žalovanej v 2./ rade podal vyjadrenie žalobca. Tvrdenie žalovanej v 2./ rade, že žalobca vystavil faktúru na zaplatenie zvyšku kúpnej ceny je zavádzajúce. Uviedol, že sa nedomáha určovacou žalobou zaplatenia faktúry. Nestotožňuje sa s názorom, že v prípade kúpnej zmluvy je aplikácia ustanovenia § 517 odsek 1 Občianskeho zákonníka vylúčená. Keďže ustanovenie § 517 odsek 1 je všeobecným ustanovením, je možné ho použiť vo vzťahu ku všetkým zmluvným typom, vrátane kúpnej zmluvy.

9. K vyjadreniu žalobcu podala vyjadrenie žalovaná v 2./ rade. Opätovne poukázala na to, že ustanovenie § 517 Občianskeho zákonníka je všeobecným ustanovením, ktoré možno použiť pre jednotlivé typy zmlúv iba vtedy, ak chýba osobitná úprava.

10. K odvolaniu podal vyjadrenie žalovaný v 1./ rade. Uviedol, že dôvody, ktoré žalobca uvádza vo svojom odvolaní nie sú ničím novým. Žalobca v zmysle čl. 9 Kúpnej zmluvy od tejto odstúpil podaním zo dňa 10.03.2008, ktoré bolo doručené žalovaným dňa 01.04.2008 a 08.04.2008, teda skoro dva roky od uplynutia premlčacej doby, a preto je takéto právo premlčané.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na odvolanie podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) preskúmal rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 C.s.p. a contrario a zistil, že odvolanie je dôvodné.

12. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 11.03.2002 bola medzi žalobcom ako predávajúcim a žalovanými ako kupujúcimi uzatvorená Zmluva o prevode vlastníctva nehnuteľností (ďalej len „Kúpna zmluva“). Predmetom prevodu boli nehnuteľnosti evidované na LV č. XXXXX, obec K., okres K., katastrálne územie K., a to 3-izbový byt č. 2, nachádzajúci sa na prízemí bytového domu, súp. č. XXXX, vchod č. 3, ulica E., včítane jeho príslušenstva. K. bytový dom je postavený na parcele č. XXXX/X, zastavané plochy a

nádvoria, v katastrálnom území K.. Predmetom prevodu bol tiež nebytový priestor evidovaný taktiež na LV č. XXXXX, a to garáž - priestor č. X-X, nachádzajúci sa v suteréne vyššie uvedeného bytového domu. Spolu s bytom sa previedol tiež spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu o veľkosti XX/XXX (vo vzťahu k bytu) a XX/XXX (vo vzťahu ku garáži).

13. V Čl. 8 Kúpnej zmluvy bola dohodnutá cena odpredávaných nehnuteľností. Celková dohodnutá kúpna cena nehnuteľností v zmysle uvedeného článku bola 351.874 Sk (11.680,08 Eur). V Čl. 9 Kúpnej zmluvy boli dohodnuté platobné podmienky v tom zmysle, že kupujúci (v tomto konaní žalovaní) sa zaviazali, že dohodnutú kúpnu cenu uhradia v lehote najneskôr do 3 rokov od uzatvorenia kúpnej zmluvy formou mesačných splátok, pričom výška jednej splátky bola 9.775 Sk (324,47 Eur) so splatnosťou do 20. dňa v mesiaci. V odseku 4 predmetného článku bolo dohodnuté, že v prípade, ak sa kupujúci (žalovaní) dostanú do omeškania s platením dohodnutej mesačnej splátky po dobu viac ako 2 mesiacov odo dňa splatnosti, zmluvné strany súhlasia so zrušením platnosti tejto zmluvy a táto zmluva sa stane neplatnou. Pre tento prípad si zmluvné strany vrátia plnenia, ktoré doposiaľ prijali a vlastníctvo k nehnuteľnostiam nadobudne opätovne predávajúci. V odseku 6 predmetného článku bolo uvedené, že predávajúci (žalobca) predáva kupujúcim (žalovaným) nehnuteľnosti s výhradou, že v súlade s ustanovením § 607 Občianskeho zákonníka má právo žiadať ich vrátenie do 3 rokov po kúpe v prípade ak sa kupujúci (žalovaní) dostanú do omeškania s platením dohodnutých mesačných splátok po dobu viac ako 2 mesiacov odo dňa ich splatnosti.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že od uzavretia zmluvy do podania žaloby žalovaní zaplatili žalobcovi časť kúpnej ceny vo výške 150.000 Sk (4.979,09 Eur) a to v splátkach zo dňa 23.07.2002 (60.000 Sk), 21.08.2002 (20.000 Sk), 05.11.2002 (20.000 Sk), 10.01.2003 (10.000 Sk), 23.01.2003 (10.000 Sk), 14.05.2003 (10.000 Sk), 30.06.2003 (10.000 Sk) a zo dňa 15.07.2003 (10.000 Sk). Nakoľko sa žalovaní dostali do omeškania, žalobca žalovaným adresoval upomienku zo dňa 02.12.2003, ktorou ich vyzval na zabezpečenie ďalšieho pravidelného splácania dohodnutej kúpnej ceny.

15. Upomienkou zo dňa 07.12.2005 žalobca vyzval žalovaných na uhradenie pohľadávky v lehote do 5 dní od doručenia upomienky. Listom zo dňa 10.03.2005 (doručení žalovanému v 1./ rade dňa 09.04.2008 a žalovanej v 2./ rade dňa 01.04.2008) žalobca žalovaným oznámil, že odstupuje od Kúpnej zmluvy. Žalovaní zároveň vyzval na vypratanie nehnuteľností. Dňa 21.04.2008 podal žalobca žalobu (o. i.) o určenie, že žalobca podaním zo dňa 10.03.2008 účinne odstúpil od Kúpnej zmluvy.

16. Podľa ustanovenia § 457 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

17. Podľa ustanovenia § 517 odsek 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

18. Podľa ustanovenia § 100 odsek 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa odseku 2, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

19. Odvolací súd svojím skorším rozhodnutím zrušil rozsudok súdu prvej inštancie preto, pretože sa súd nezaoberal vnesenou námietkou premlčania s poukazom na ustanovenie § 517 Občianskeho zákonníka. Následne v napadnutom rozsudku sa súd prvej inštancie uvedeným už zaoberal a dospel k záveru, že poskytnutie primeranej dodatočnej lehoty nie je právom a nemá majetkovú povahu. S uvedeným sa však odvolací súd nestotožňuje a poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33 Odo 633/2003 zo dňa 12.09.2004, v zmysle ktorého, cit.: „...k tomu, aby v dôsledku predĺženia dlužníka mohol veriteľ postupom podľa § 517 odst. 1 ObčZ odstúpiť od smlouvy, musí vůči dlužníkovi učiniť dva jednostranné právni úkony, a to poskytnutí dodatečné primerané lhůty ke splnění závazku a následně samotné odstoupení od smlouvy v případě, že ani v této lhůtě nebude

závazek splněn. V každém případě je ale vznik práva na odstoupení od smlouvy podmíněn nejen zcela samozřejmým předpokladem prodlení dlužníka, ale též využitím práva věřitele poskytnout dlužníku dodatečnou přiměřenou lhůtu ke splnění závazku. I toto právo je právem majetkové povahy, které je třeba stanoveným způsobem uplatnit v promlčecí době stanovené v § 101 ObčZ. Je-li toto právo uplatněno u dlužníka včas a dodatečně poskytnutá lhůta k plnění marně uplyne, vzniká tímto okamžikem věřiteli právo odstoupit od smlouvy, které se rovněž promlčuje ve lhůtě uvedené v § 101 ObčZ počítané ode dne, kdy mohlo být uplatněno poprvé, čili ode dne následujícího po marném uplynutí lhůty. Poskytneli ovšem věřitel dlužníku dodatečnou přiměřenou lhůtu ke splnění povinnosti až po uplynutí lhůty tří let ode dne, kdy tak mohl poprvé oprávněně učinit, tj. od prvního dne prodlení dlužníka, a namítne-li dlužník promlčení tohoto práva, účinky, které zákon s tímto úkonem spojuje, vůči němu nenastávají a věřiteli tudíž nemůže vzniknout právo odstoupit od smlouvy poté, co dodatečně poskytnutá lhůta marně uplyne.“

20. V súvislosti s vyššie uvedeným odvolací súd tiež poukazuje na komentár k Občianskemu zákonníku, tretie prepracované vydanie, spracovaný autorským kolektívom pod vedením K.. Z.. K. I., U... V zmysle uvedeného komentáru, predmetom premlčania môže byť aj právo na odstúpenie od kúpnej zmluvy lebo ide o majetkové právo. Omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi právo a/ požadovať splnenie v dodatočnej primeranej lehote, ktorú poskytne dlžníkovi na splnenie; b/ odstúpiť od zmluvy, ak dlžník nesplní svoj dlh v primeranej lehote, ktorú mu veriteľ poskytol.

21. Žalobca ako prvú z podmienok poukazuje na upomienku zo dňa 07.12.2005. Ak teda súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia vyslovuje záver o tom, že upomienka zo dňa 07.12.2005 vyzývala na dodatočnú úhradu zostatku faktúry splatnej dňa 13.09.2002, nemožno z toho vyvodit' iný záver než taký, že upomienku zo dňa 07.12.2005 možno považovať za výzvu veriteľa na dodatočné splnenie dlhu v primeranej lehote, čo je právom veriteľa a tiež základnou podmienkou na využitie práva na odstúpenie od zmluvy.

22. Pokiaľ súd prvej inštancie zastáva názor odlišný od žalobcu, ktorý tvrdí, že sa premlčuje aj právo požadovať splnenie dlhu v dodatočnej primeranej lehote, tak k tomu treba uviesť, že právo požadovať plnenie v dodatočnej primeranej lehote vzniká až omeškaním dlžníka.

23. V konaní nie je sporné, že k omeškaniu dlžníka (žalovaných) došlo dňa 21.07.2003. Je teda bez právneho významu poukazovať na to, či sa uvedené právo premlčuje alebo nie, ak k uplatneniu práva došlo upomienkou zo dňa 07.12.2005, teda pred uplynutím 3-ročnej premlčacej lehoty.

24. Významné je to, či došlo k premlčaniu práva na odstúpenie od kúpnej zmluvy. V tomto smere je významný začiatok plynutia premlčacej lehoty, ktorý môže nastať, tak ako to argumentuje žalobca v odvolaní, až od doby, kedy dlžník nesplní svoj dlh v primeranej lehote.

25. Súd prvej inštancie svoj záver o súčasnom plynutí lehôt (strana 9 rozsudku, cit. „Vzhľadom na uvedené ako aj skutočnosť, že poskytnutie dodatočnej primeranej lehoty je predpokladom (povinnosťou), a nie právom, a nemá ani majetkovú povahu, má súd za to, že poskytnutie dodatočnej primeranej lehoty ako aj odstúpenie od zmluvy sa musí vykonať v rámci tej istej premlčacej doby, ktorá plynie odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz ...“) ničím nevysvetlil.

26. Podľa názoru odvolacieho súdu, právo na odstúpenie sa mohlo vykonať po prvý raz až uplynutím lehoty na dodatočné plnenie. Odvolacie námietky týkajúce sa toho, že právo žalobcu na odstúpenie od zmluvy nebolo premlčané, sú preto relevantné.

27. Nakoľko súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia spolu, odvolací súd v zmysle ustanovenia § 389 odsek 1 písm. b/ C.s.p. napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

28. Úlohou prvoinštančného súdu bude opätovne sa zaoberať včasnosťou odstúpenia od zmluvy, a to v nadväznosti na prijaté závery odvolacieho súdu.

29. Prvoinštančný súd, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 odsek 2 C.s.p.) v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 odsek 3 C.s.p.).

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).